

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE
URED ZASTUPNIKA REPUBLIKE HRVATSKE
PRED EUROPSKIM SUDOM ZA LJUDSKA PRAVA
Zagreb, 19. travnja 2019.

Analiza odluke

Ringwald protiv Hrvatske
br. zahtjeva 14590/15 i 25405/15
odluka o nedopuštenosti zahtjeva

***Podnositelji zahtjeva nisu iscrpili domaća pravna sredstva
radi povrede načela presumpcije nevinosti te su stoga njihovi zahtjev nedopušteni***

Europski sud za ljudska prava (dalje: ESLJP) donio je 22. siječnja 2019. odluku o nedopuštenosti zahtjeva S. Ringwalda (I podnositelj) i V. Ringwald (II podnositeljica) koji su tvrdili da im je povrijeđeno načelo presumpcije nevinosti zajamčeno člankom 6. stavkom 2. Konvencije. Dodatno, I podnositelj zahtjeva tvrdio je su njegovi telefonski razgovori nezakonito praćeni i snimati te kasnije kao dokazi korišteni protiv njega, čime mu je povrijeđeno pravo na poštovanje njegovog privatnog života iz članka 8. Konvencije te pravo na pošteno suđenje iz članka 6. stavka 1. Konvencije.

Protiv oboje podnositelja zahtjeva vodio se kazneni postupak pred Županijskim sudom u Splitu zbog kaznenog djela zlouporabe opojnih droga, te su u konačnici proglašeni krivima i osuđeni na zatvorske kazne. Suđenju je prethodila istraga tijekom koje su provedene posebne izvidne radnje tajnog praćenja i snimanja telefonskih razgovora podnositelja zahtjeva.

I podnositelj zahtjeva je tijekom suđenja prigovario povredi načela presumpcije nevinosti zato što su policajci prije pokretanja kaznenog postupka javno, na tiskovnoj konferenciji, izjavili da su podnositelji krivi za navedeno kazneno djelo. Odlučujući o tom prigovoru, Vrhovni sud je utvrdio da su policajci doista dali neprimjerene izjave medijima koje su bile protivne načelu presumpcije nevinosti, u smislu čl. 28. Ustava. Međutim, Vrhovni sud je utvrdio da su u proces suđenja bili uključeni samo profesionalno izabrani suci, te takve izjave nisu utjecale na poštenost suđenja.

ESLJP je odlučujući o tom prigovoru utvrdio da I podnositelj nije iscrpio domaće pravno sredstvo zbog povrede načela presumpcije nevinosti prije podnošenja zahtjeva tom Sudu, točnije nije podnio tužbu radi naknade štete nadležnom hrvatskom sudu, koju je, prema mišljenju ESLJP, trebao podnijeti temeljem presude Vrhovnog suda u kojoj je utvrđena povreda ustavnog načela presumpcije nevinosti. II podnositeljica zahtjeva pak nikada nije niti isticala prigovor povrede presumpcije nevinosti u postupku pred Županijskim sudom u Splitu i Vrhovnim sudom.

Stoga je ESLJP temeljem čl. 35. Konvencije odbacio zahtjev podnositelja u tom dijelu.

U odnosu na isticanu povredu čl. 8. Konvencije stoga što su telefonski razgovori I podnositelja bili nadzirani temeljem sudskih naloga koji navodno nisu bili dovoljno obrazloženi, ESLJP je utvrdio da su posebne izvidne radnje predstavljale miješanje u pravo na poštovanje privatnog života I podnositelja zahtjeva. Međutim, za razliku od predmeta [Dragojević protiv Hrvatske](#), u ovom su predmetu nalozi istražnog suca o provođenju posebnih izvida bili dovoljno obrazloženi. ESLJP je zaključio da je način na koji je istražni sudac tumačio i primijenio mjerodavno domaće pravo u ovom predmetu pružilo razumnu jasnoću glede načina i područja vršenja diskrecije javnih vlasti u primjeni posebnih izvidnih mjera, čime su dana i prikladna jamstva protiv mogućih zlouporaba. Stoga je određivanje i nadzor nad provođenjem posebnih izvidnih radnji bilo u potpunosti u skladu sa zahtjevom zakonitosti, a miješanje u pravo I podnositelja zahtjeva „nužno u demokratskom društvu“.

U odnosu na prigovor I podnositelja zahtjeva da su dokazi pribavljeni nezakonitim nadziranjem telefonskih razgovora protivno čl. 6. st.1. Konvencije bili korišteni u kaznenom postupku protiv njega, ESLJP je ponovio da on nije sud 4. stupnja koji se bavi navodno pogrešno utvrđenim činjenicama ili pravom, osim u slučaju i u mjeri u kojoj su utvrđenja domaćih sudova proizvoljna ili očigledno nerazumna. ESLJP je utvrdio da je postupak određivanja i nadzora nad primjenom posebnih izvidnih radnji bio zakonit, što ukazuje da posebne izvidne radnje i dokazi pribavljeni njihovom primjenom nisu bili nezakoniti.

Stoga je ovaj dio zahtjeva I podnositelja odbacio kao očigledno neosnovan.

Ovu analizu izradio je Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava. Analiza ne predstavlja službeni dokument Europskog suda za ljudska prava te nije obvezujuća za taj Sud.

© 2018. Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskom sudom za ljudska prava